కవితా కౌముది

చిత్రాలు: దెందుకూరి రఘునాథ్

ఉగాది కవితల పోటీల్లో ప్రోత్సాహక బహుమతి పొందిన కవిత

పాచికల సాగు

కె.వి.వి.రావ్ , విజయనగరం

కాంక్రీటు పుట్టలో ట్రాఫిక్ మెలికలై ఇరుక్కోలేని
నగరం నాగుపామై సాగుతోంది----
గొట్టాలుగా విస్తరిల్లిన దాహపు నాలుకతో వాగుల్ని దిగమింగుతూ !
నకనకలాడుతున్న ఆకలి పేగు చాపి సాగుభూముల సారాన్ని చప్పరిస్తూ!
పోష్ కాలనీలై పెరుగుతున్న పొట్ట కోసమై పల్లెల్ని కోడి పిల్లల్లా గుటుక్కుమంటూ!
గ్రామం నాలుగు వీధుల్నీ
నగరం నగ్న బాహువుల్లో నలిపేస్తోంది.
చేల చర్మాన్ని చీల్చిన నాగళ్ళు
ఇసుకతో ఇటుకల్నంటించే తాపీలవుతున్నాయి.
పట్టుపై జరీముగ్గులేసిన మగ్గాలు
ఎక్స్‌ప్రెస్ హైవేలకి తారుతాపుతున్నాయి.
ఎడ్లబళ్ళకి ఊపిరోసిన సుత్తిశానాలు
అపార్టుమెంట్ల గేట్లకాడ గస్తీ కుక్కలవుతున్నాయి.
సేద్యసేవలో గంజి వార్చుకునే చేతిపనులు
మెకానిక్కు షాపుల గోడలకి వేలాడే రెంచీల సంచీలవుతున్నాయి

ఓ నాటి గ్రామం సంక్రాంతి గేయం!
ఇప్పుడది ఓ సంగ్రామ గాయం!
పల్లె వేపచెట్టుని
పంఖా కూలర్లు తాకట్టు పెట్టుకుంటున్నాయి.
సల్లన్నపు ఉట్టిని
బ్రెడ్డుజాములు నంజుకుతింటున్నాయి.
విత్తిన వడ్లగింజనో వజ్రంలా మార్చే
మాగాణాల ఆశయంపై విమానాశ్రయాలు రెక్కలు చాస్తున్నాయి.
జానపదం, జేబులో రింగుటోనై పాదుగుతున్న నగరం
రింగురోడ్ల రంగుల వలలో పొలుగు పారలతో ఓ దళార్ల దళాన్ని నిర్మిస్తోంది.
గిట్టలగుంపులో నలిగే బురద పాదాలకి
బూటు తొడిగిన స్వేచ్ఛావాణిజ్య స్వేదం
బంగారు ముంతల్లో కల్లె గంతులేస్తోంది.
వెదురు తడకల తండాల్లో
వెన్నీసు బ్రాండులు తాండవమాడుతున్నాయి..
చుట్టకంపుతో సూపర్ కంప్యూటరు
చుట్టరికం కలుపుకోమంటుంది..
బూతుల మూతుల్లో కొలపాతాలు
కొసరి కొసరి పిజ్జాలు కూరుతున్నాయి..
గూన పెంకు కొంపల పెరట్లో
మెర్సిడస్‌లు మేకలై మేస్తున్నాయి..
పేడ మేగిన పేరంటపు పందిట్లో
డాలరు డోలు వాయిస్తోంది..
పందెపు కోళ్ళ కొప్పులపైకి
కోట్లు నిచ్చెన మెట్లేసుకుంటున్నాయి..
పాలిథిన్ పొదుగు కుడిచి ఎదుగుతున్న పాడికావిడ్ని చూసి
మినరల్ సీసాల్తో మడిచెల్కలు మడి స్నానమాడుతున్నాయి.
నల్లకరన్సీతో నలుగెట్టుకుంటున్న మన్నుని చూసి
తరాజుల్లోని కాయగూరలు తారాజువ్వలై ఎగురుతున్నాయి..
గొడ్డూ గోదా కోల్పోయిన రైతుల్తో గోళ్ళు కొరికిస్తూ
గోళీకరణం గోలీలాడుతోంది..

పైర్లు పాకిన నేలపై
ఇనుమూ ఇటుకల విత్తుల్లోంచీ విచ్చుకొచ్చిన
నింగెత్తు సైబరు సౌధాల పాదాల కాడ
నిశాని మరకలుగా నిలబడిన నిరాశ్రితులు
నోట్ల కట్ట నోట్లో చిక్కిన కలలై
బువ్వ దొరికే తొవ్వ కోసం
దుఃఖపు చేళ్ళని దున్నుకుంటున్నారు-
షేరుల పేరున దస్తావేజులకెక్కుతున్న ధాన్యపు గింజల్ని చూస్తూ!!

మరణమొక విషాదం కాదు...

- పెరుగు రామకృష్ణ,నెల్లూరు

Death in life is not the greatest loss in life. The greatest loss is what dies inside us while we live – Norman Couris

ఇప్పటికిది ఎన్నో మరణమో
తేల్చి చెప్పాల్సిన అగత్యం లేదు
లెక్కగట్టాల్సిన అనివార్యతా లేదు ..
ఏదో ఒక సందర్భంగానో, అసందర్భంగానో
రోజూ మరణించడమే..
జీవితానికి కొత్త శ్వాసై పోయిన చోట
మరణించడం తప్పనిసరి ప్రక్రియ
మరణించిన మూడోరోజు నిద్రలేపడమే
కదా..

ఒక సనాతన జీవచైతన్య ప్రయాణం
ఒక నమ్మకం మరణించినప్పుడు
ఉఛ్వాసా నిశ్వాసాల రణంలో
నిరంతర యాతాయాత చక్రభ్రమణంలో
మనిషి బతికే వుంటాడొక చావుతో..

ఒక జీవితాశయాల ఆశ
నిరాశలోకి పరకాయ ప్రవేశం చేశాక
నడుస్తూ పడుతూ లేస్తూ
మనిషిలో మృత్యువు జెండా ఎగరేస్తుంది..
జీవితమంటే మరణాల సమూహమే
ప్రతి విషాదమూ వొక మరణమే..
మమతల్ని కోల్పోవడం
అనుబంధాల్ని తెంచుకోవడం
స్నేహబంధాల్ని విరమించడం
చావునడిచిన అడుగుల జాడలే..
మరణిస్తూ బతికుండటమే కదా
కాలానికి పరిచయవాక్యం..
చరిత్ర నిండా రణాల మరణాల రహస్యాలే
ఒక మరణించిన అంతఃపురం
నిర్జీవకళా శైథిల్యం
ఒక పురాతన మరణానికి తురాయి..
ఇప్పుడక్కడ బతికిన చిరునవ్వుల్లేవు
ఆజ్ఞల్లేవు, నిరంకుశ అహంకారాల్లేవు
అక్కడి మందిరాల్లో, మసీదుల్లో కొలిచి పూజించిన దేవుడూ మరణించాడు..
కేవలం వారసత్వమే బతికుంది
ఎవరో వస్తారని, ఏదో చేస్తారని ఎదురుచూడటమూ ఒక మరణమే..
మనిషి తన్ను తాను మరిస్తే శవమే
జీవచ్ఛవాలెన్ని బతకడం లేదు నిత్యం?
ఊపిరి పీల్చడమొక్కటే
బతికుండటానికి నిర్వచనం కాదు
మరణమొక విషాదమూ కాదు
తాజ్‌మహల్ బతికుందనుకుంటున్న వాళ్ళకి చెప్పండి
అక్కడ ప్రేమ మరణించి శతాబ్దాలైందని!

ooooo

పురుటి నొప్పులు

చొక్కాకుల వెంకట ప్రసాద్ , కెనడా

అనుభవాల బరువు
ఆశయాలకు భారమైంది

నమ్మిన నీతి సిద్ధాంతం
పునాదిరాళ్ళు,
అనుభవాల వత్తిళ్ళకు
ఒకటొకటిగ కీచు కీచు శబ్దాలతో
కదులుతూంటే

కొత్తకాల రీతులకు
నిలువలేని పాతనీతి
సిద్ధాంతం
తనను తానే, తనకు
తానే
మార్చుకునే వేళ

కొత్త పురిటినొప్పులు
గర్భాశయపు వొత్తిళ్ళకు
మేనంతా నొప్పులు

నమ్మిన సిద్ధాంతంతో
నమ్మలేని నిజాలు
కాలగమనంలో
మారిపోయిన విలువలు
ముఖాముఖిగా ఢీకొంటే
పైకుబికొచ్చిన మొదట్లో
సవాలక్ష ప్రశ్నలు

సిద్ధాంతపు ఉనికినీ,అస్థిత్వాన్నీ
సవాల్ చేసి ప్రశ్నలు కొన్నీ
సిద్ధాంతపు నవీణీకరణకు
మార్గం చూపుతూ
రాబోయే కాలాలకి నిలబెట్టే
దిశా నిర్దేశాలు ప్రశ్నలు మరికొన్నీ

మస్థిష్కపు అంతరాల్లోనూ
నొప్పులు
శతకోటి ప్రశ్నలకు జవాబు
వెదికే యత్నంలో
మస్తిష్కపు అంతరాల్లోనూ
నొప్పులు
ooooo

మాతృభాష

- కృష్ణ అక్కులు

పిల్లలు ఆంగ్లం
మాటలాడితే
తల్లితండ్రులకు ఖుషీ
తెలుగయితే నామోషీ

ఇంగ్లీషు అంటే తెల్లగుందని
కన్నతల్లి నల్లగుందని
తల్లిని చెల్లదందువా

ఎదురింటి వాడిని
నీబిడ్డ డాడియనిన

విని భరించెదవా
మరి అమ్మలాంటి నీ భాషని
నీ బిడ్డ పలకకున్న
ఎలా సహించెదవో

పరభాషా వ్యామోహం కాదు నేరం
స్వభాష విస్మరణం మహా పాపం

నన్నయ, పెద్దన ఎందరో పెద్దకవులు
సంస్కృతాంధ్రాలలో గొప్పపండితులు
తెలుగు మాధుర్యంగని వారు రాయలేదా
తెలుగులోనే కావ్యాలు

తుళువ రాజైన రాయలు చెప్పలేదా
తెలుగు గొప్ప యని
ఆంగ్లేయ బ్రౌన్ దొర గ్రోలలేదా
తెలుగు మకరందాన్ని

తమిళనాట త్యాగయ్య తేనెలూట కీర్తనలు
పాడలేదా తెలుగులోన
సుందర తెలుగని నుతించలేదా
భారతీ యార్

అటువంటి దివ్యభాష మాట్లాడటం ఒక వరం
మాట్లాడలేకపోవడం దురదృష్టకరం
అది నీ దుస్థితిగాని
తెలుగుకు పట్టిన దుర్గతి కాదు

రసరేఖలు

-బచ్చోటి శ్రీదరరావు

ఇది విశాల గగన పథమిందు నేడు
పాలు గుమ్మరించినయట్లు పలుచని పొర
వంటి కాంతి వలయమొండు వరలు చుండె
నింగి నెల్లను చుక్కలు నిండియుండ

యామవతి వేళ చల్లని యాకసమున
తారలెన్నియొ కాంతుల దారములను
నిచ్చెనలు వేసె నిలనుండీ నింగి వరకు
పాదపద్మములిందుపై బరపుడనుచు

తేలిపోవుచు నొండొరుకేలుగొనుచు
పోవుచుంటిమి తారల పూవులెన్నో
పరిమళాసారములు మనపైన కురియ
దివ్యపరితోషరసమయ దీప్తి మునిగి

నల్లవలువమీద తెల్లని చుక్కలై
ఆకసాన తారల మరె నేడు
శోభలొలుకు మేన సుందర వస్త్రమ్ము
చేసి ఇచ్చె నీకు సృష్టికర్త

విశ్వమందితరములు స్తంభించి పోయె
శాశ్వత మిహపరములనీ క్షణమొకటియొ
ఈ గగన వీధిలో విహరించుకొనుచు
గడపివైచెద మెల్ల యుగమ్ములిట్లు